Andres on antud kohtu alla KarS § 113 lg 1 - § 25 lg-te 1 ja 2 järgi esitatud süüdistuses. Süüdistuse kohaselt lõi Andres 01.01.2024 kella 15.56 paiku Tallinnas Kuuseoksa 6 asuva maja juures Urmast noaga üks kord tuhara piirkonda ja vähemalt viis korda rindkere suunas südame piirkonda. Kannatanu tuhara piirkonda tehtud löögiga tekitas Andres Urmasele torke-lõikehaava parema tuhara alaosale. Andrese poolt kannatanu südame piirkonda suunatud viiest jõulisest noalöögist tabas üks, millega Andres tekitas Urmasele rinnaõõnde mitteulatuva, kuid rindkere veresooni vigastava torke-lõikehaava rindkere vasakule poole kaenla alla. Ülejäänud Andrese poolt Urmase südame piirkonda suunatud noalöögid kehavigastusi ei tekitanud, sest rünnaku katkestasid sellesse sekkunud inimesed, kellel õnnestus Andres kannatust eemale tõmmata ja temalt nuga ära võtta. Lüües suure jõuga mitmel korral kannatanut tahtlikult ja tugevasti noaga, mille tera pikkus oli u 5 cm, piirkonda, kus üldiselt teadaolevalt asuvad elutähtsad organid süda ja kopsud ning suured veresooned, teadis Andres, et võib niimoodi põhjustada Urmase surma ja möönis seda, st tegutses vähemalt otsese tahtlusega Urmase surma põhjustamise suhtes.

Kaitseaktis vaidleb kaitse süüdistusele vastu ja leiab, et Andrese teod tuleb kvalifitseerida KarS § 121 lg 1 järgi, kuna tema tegu polnud suunatud kannatanu elust ilmajätmisele ega rasketele tagajärgedele. Toimikus pole ühtegi tõendit, millest nähtuks, et Andres tahtis Urmaselt elu võtta. Lisaks taotles kaitsja istungil üle kuulata asjatundja Alo Arsti (töökoht Tartu Ülikooli Kliinikumi psühhiaatriakliinik), kes saab anda ütlusi Andrese psüühika toimimise kohta pingeseisundis ning välistab selliselt Andrese poolt kuriteo toimepanemise. Kohus rahuldas kaitsja taotluse.

Kohtulik uurimine:

Kohtumenetluses osales kannatanu Urmas video vahendusel. See oli poolte vahel kokku lepitud ja kohtu poolt lubatud. Prokurör asus Urmast ristküsitlema. Kuivõrd kuriteo sündmusest oli möödas 2 aastat, ütles Urmas, et ta ei mäleta toimunu asjaolusid. Prokurör taotles kohtult võimalust KrMS § 288 lg 9 p 3 alusel tutvustada kannatanule tema poolt kohtueelses menetluses antud ütlusi. Kohus lubas seda teha. Kuivõrd kannatanu ei viibinud vahetult kohtusaalis, siis luges prokurör kannatanu kohtueelses menetluses antud ütlused ette, need kanti kohtuistungi protokolli. Seejärel küsis prokurör Urmaselt, kas ta nüüd mäletab sündmuse asjaolusid. Kannatanu vastas, et jah kõik toimus nii nagu prokurör ette luges. Rohkem küsimusi prokuröril ei ole. Seejärel küsis kaitsja kannatanult, kuidas ta saab nii kindlalt väita, et kõik oli just nii nagu prokurör ette luges. Seepeale vastas kannatanu, et ta on ju seda öelnud, mis ette loeti ja siis ta mäletas sündmust hästi. Kaitsjal rohkem küsimusi ei olnud.

Seejärel esitab prokurör kohtule tõendina Korteriühistu Kuuseoksa 6 poolt antud valvekaamera videosalvestise ning koos sellega nõudekirja ja vastuse, millelt on näha, et salvestise on andnud üle KÜ Kuuseoksa esimees Männiokas. Prokurör palub selle kohtul vastu võtta, sest see tõendab objektiivselt kannatanu poolt kirjeldatud sündmuse asjaolusid ja kulgu.

Kaitsja vaidleb sellele vastu ja palub jätta tõend vastu võtmata, sest see on lubamatu tõend, kuna ei vasta vormiliselt nõuetele. Kaitsja põhjendab oma vastuväidet sellega, et lubatav oleks see juhul, kui see oleks vormistatud vaatlusprotokollina ja salvestis oleks protokolli lisa.

Kohus võtab tõendi vastu ja ütleb, et lubatavuse osas teeb kohus lõpliku otsuse nõupidamistoas.

Videosalvestiselt on näha selgelt süüdistuses kirjeldatud asjaolud: nii löökide suund, intensiivsus, süüdistatava liikumine kannatanu suunas kui ka see, kuidas sündmusesse sekkuvad kaks isikut, kes tõmbavad süüdistatava kannatanust eemale ja peavad ta kinni. Üks kinnipidajatest lööb kinnipidamisel süüdistatavat kolm korda jalaga keha piirkonda.

Järgnevana esitab prokurör kohtule isiku kohtuarstlikust ekspertiisiakti nr 007, millega soovib tõendada vigastusi ja nende raskust. Kohus võtab tõendi vastu. Prokurör teeb ettepaneku avaldada tõend viisil, et prokurör loeb ette üksnes eksperdi järelduste osa. Kaitsja on aga sellele vastu ja taotleb, et kogu akti ette lugemist, et tagada tõendi terviklik jälgimine. Kohus jätab kaitse taotluse rahuldamata. Prokurör leob ette eksperdi järeldused: Urmasele on tekitatud rinnaõõnde mitteulatuv, kuid muid rindkere veresooni vigastav torke-lõikehaav rindkere vasakul poolel kaenla(aluses) piirkonnas ning torke-lõike- või lõikehaav parema tuhara alaosal. Kannatanul esinevad kehavigastused ei põhjusta eluohtlikku tervisekahjustust ning kestavad vähem kui 3-4 nädalat.

Seejärel küsitleb prokurör tunnistaja Kalevit. Ristküsitluse käigus selgitab Kalev, kuidas ta nägi juba eemalt, et süüdistatav liikus kiirel sammul kannatanu suunas, haaras temast kinni ja hakkas noaga lööma. Seejärel esitab küsimuse kaitsja, kes palub selgitada, kuidas täpselt toimus kinnipidamine. Kalev keeldub kaitsja poolt esitatud küsimusele vastamast ja viitab sellele, et tal on seaduslik alus keelduda ütluste andmiseks, kuna see võib teda ennast süüstada. Seepeale taotleb kaitsja kohtult ristküsitluse lõpetamist ja tunnistaja varasemate ütluse avaldamist. Kohus jätab kaitsja taotluse rahuldamata, viidates sellele, et see on seaduslik alus ning siin ei rakendu KrMS § 288 lg 10.

Lisaks annab prokurör kohtule üle Andrese vahistamise määruse, mis kinnitab tema kinnipidamise aja algust.

Süüdistatava küsitlemine

Süüdistav keeldus kohtueelses menetluses kahtlustatavana ütlusi andmast. Samuti keeldub süüdistatav kohtumenetluses ütlusi andmast. Prokurör taotleb seepeale Andrese vahistamise istungi protokolli avaldamist, sest vahistamise istungil oli Andres andud ütlusi toimunu kohta. Nimelt oli Andres öelnud, et tema pole kedagi tappa tahtnud. Tema ainult tahtis noaga kannatanut hirmutada, et viimane ei lööks külge tema naisele. Nähes nuga, hakkas hoopis kannatanu agressiivselt liikuma tema poole ja tema vaid kaitses ennast. Prokuröri hinnangul oli kohus vahistamise istungil eelnevalt selgitanud Andresele tema õigusi ja muuhulgas seda, et tema ütlusi võidakse kasutada tema vastu, mistõttu on võimalik neid nüüd põhiistungil avaldada.

Kaitsja vaidleb sellele vastu ja leiab, et vahistamise istungil antud selgitused ei ole võrdsustatavad kriminaalmenetluses ütluste andmisega ja liiatigi ei ole kohus menetleja. Kohus

nõustub kaitsjaga ja keeldub vastu võtmast Andrese vahistamise taotluse läbivaatamisel antud selgitusi.

Seejärel hakati uurima kaitsja tõendeid. Enne asjatundja ülekuulamist esitas kaitsja taotluse asendada kohtusse kutsutud asjatundja Alo Arst asjatundja Paavel Psühhiaater vastu, kuna kaitsja sai paar päeva tagasi kontakti Alo Arstiga, kelle sõnul tema peamine spetsialiseerumine viimastel aastatel oli rohkem suunatud naiste psühholoogia valdkonda. Alo Arsti soovitusel pöördus kaitsja Paavel Psühhiaatri poole, kuna Paavel saab vastata kaitsja esitatud küsimustele põhjalikumalt. Kaitsja rõhutab, et tegemist ei ole uue taotlusega, vaid koos kaitseaktiga esitatud ja rahuldatud varasema taotluse andmete muutmisega (muutub asjatundja isik). Tegemist on tõendamise seisukohalt äärmiselt olulise asjaoluga.

Prokurör vaidles taotlusele vastu ning selgitas, et kaitsja taotleb uue isiku ülekuulamist, tegemist on hilinenult esitatud taotlusega ning see tuleks jätta rahuldamata ja et tegemist ei ole lubatava tõendiga.

Kohus rahuldas kaitsja taotluse ning Paavel Psühhiaater selgitas ristküsitluse käigus meeste psüühika iseärasusi stressiseisundis tegutsemisel. Paavel Psühhiaater andis ütlusi selle kohta, et inimesele ei ole omane ega kerge teist inimest tappa, mistõttu Andres ei tahtnudki raskeid vigastusi tekitada ning tugevas stressiolukorras on inimese psüühikale omane ennast kaitsta ning seejärel põgeneda, et vältida suuremaid vigastusi endale

Kaitsja ega prokurör täiendavaid tõendeid ei esitanud.

Palun hinda kohtuliku uurimise käigus esitatud tõendite lubatavust ja nende uurimist. Seejärel anna kogutud tõendite pinnalt hinnang süüdistuse tõendatusele.